

[Hauch.]

dette Spørgsmaal først, inden vi gaar over til at tale om noget andet. Det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister i den Forhandling, der er blevet ført om dette Spørgsmaal, staar uhyre svagt, hvad ogsaa Ministerens Udtalelser bærer Vidnesbyrd om.

Til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) vil jeg gerne sige, at det, der er Tale om ved Gennemførelsen af det Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord, er en saa udstrakt Bemyndigelse over et saa langt Tidsrum og vedrørende praktisk talt hele vor Import, at det er ganske overordentlig indgribende overfor Landets hele Erhvervsliv; det erkendes fra alle Sider. Nu vilde det ærede Medlem give det Udseende af, at det høje Landsting her søgte at skabe sig en Stilling, som det ikke har nogen forfatningsmæssig Ret til. Jeg begriber ikke, hvordan det ærede Medlem kan fremsætte en saadan Udtalelse. Vi har jo aldrig ment at ville blande os i Administrationen af disse Forhold, den betror vi fuldt ud til Regeringen, men hvad vi mener at have en ubetinget Ret til at blande os i, det er Spørgsmaalet om, *hvor vidt* man skal gaa med de Bestemmelser, som knyttes til den Lov, der er Tale om. Landstinget kan jo ikke kræve noget gennemført, det er vi fuldt vidende om, men Landstinget har en Nejret, som har fundet Udtryk i Forfatningen, og som er fuldstændig utvivlsom, og denne Nejret vil vi ikke fraskrive os, naar det drejer sig om Foranstaltninger af afgørende Betydning for Erhvervslevet halvandet Aar frem i Tiden. Det vil ikke lykkes for det ærede Medlem eller den høje Regering at give Befolkningen Indtryk af, at Landstinget her maser sig ind paa et Omraade, hvor det ingen Ret har. Landstinget har netop ikke alene denne Ret, men det har ogsaa en Pligt til at sørge for, at det til enhver Tid har Adgang til at udøve sin Indflydelse paa den almindelige Lovgivning, saaledes som det har været Forfatningens Bestemmelse. Her søger man gennem en enkelt Lov at lægge praktisk talt hele Erhvervslevet ind under en almindelig Administration, og det kan dog neppe være det ærede Medlems Mening, at man i Landstinget overhovedet skulde fraskrive sig Retten til at sige nej til Foranstaltninger, som den højtærede Minister og den høje Regering kunde faa i Sinde at iværksætte i Henhold til denne Lov. Der er, mig bekendt i hvert Fald, ikke i noget Land paa noget Tidspunkt set Sidestykke til et Lov-

forslag som det foreliggende, og jeg kan sige til det ærede Medlem, at det er min bestemte Opfattelse, at mit Parti i hvert Fald ikke vil gaa med dertil. Jeg har heller ikke bemærket, at den ærede Ordfører for det konservative Parti (Lange) har tilkendegivet, at der indenfor hans Parti skulde være noget Ønske om, at det høje Landsting skulde fraskrive sig Retten til i Fremtiden at faa Indflydelse paa de meget indgribende Foranstaltninger, der her er Tale om. Det er jo derom, det drejer sig; her er ikke Tale om, at Landstinget vil vælte sig ind paa et Omraade, hvor det ingen forfatningsmæssig Ret har. Landstinget indtager i dette som i andre Forhold den beskedne Stilling, at det siger: Vi vil have Lov til, naar det drejer sig om en saa dyb Indgriben i vore økonomiske Forhold, at sige nej til Foranstaltninger, som vi mener er til Skade for Erhvervslevet, og saa længe vi har den nuværende Forfatning, bliver man nødt til at indrette sig derefter.

Lange: Den højtærede Handelsminister udtalte, at det var et uheldigt Eksempel, jeg havde valgt, naar jeg som Bevis paa den Usikkerhed, hvorunder vort Erhvervsliv arbejder med en Valutalov som den gældende og vil arbejde med den, som den højtærede Handelsminister tilsigter at gennemføre, havde nævnt, at man i Valutaudvalget havde drøftet, hvorvidt en Vare, der er en vigtig Produktion for en betydningsfuld Industrigren her i Landet, kunde blive flyttet fra den Varegruppe, der er importbegrænset, over til Frilisten. Den højtærede Handelsminister fremhævede, at han ikke havde sluttet sig til Forslaget, den højtærede Minister betroede det høje Ting, at det var et Medlem af det største Oppositionsparti, der havde stillet Forslaget. Jeg maa maaske saa ogsaa betro det høje Landsting den Hemmelighed, at den eneste, som fra Regeringens Side udtalte sig om Forslaget, gav dette sin Tilslutning. Dette er, synes jeg, et godt Eksempel paa, hvilke usikre Forhold Industrivirksomhederne arbejder under, naar de kan risikere, at den Beskyttelse, der ydes dem, fra den ene Dag til den anden fratages dem ved en handelsministeriel Foranstaltning.

Ludvig Christensen: Det ærede Medlem (Hauch) paastod, at man ikke i noget andet Land kendte Mage til den her foreslaaede Lov. Jeg synes, det er lidt dristigt sagt, naar man erindr, hvad der f. Eks.